

HLAVNÍ TÉMA

KDE JE ODBORNÍK, TAM NENÍ ÚMYSL?

Spoléhal jsem na odborníka. Nebo na podřízeného. Na tomto tvrzení někdy spočívá obhajoba obviněného. Silný argument, který ale má své limity.

Otázka posuzování existence úmyslu je významná zejména v případech trestného činu podvodu včetně jeho specifických forem. Tedy pojistného, úvěrového a dotačního podvodu. A také zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, které má rovněž charakter podvodného jednání.

Jako jedna z možností se obviněnému nabízí argumentovat, že v daném případě není úmysl přítomen. Pokud by snad u něj měla být spatřována určitá forma zavinění, pak nanejvýš nedbalost. Protože ta ke vzniku trestní odpovědnosti v takovém případě nestačí. Navíc, úmyslem by muselo být pokryto nejen jednání obviněného, ale i následek, stejně jako příčinný vztah.

Jednou z cest je tvrdit, že obviněný jednal určitým způsobem v důsledku rady odborníka. Případně podřízeného. Obecně osoby, které mohl legitimně důvěřovat. Judikatura takových případů posuzovala celou řadu. Např. v usnesení ze dne 21. 1. 2015, sp. zn. 5 Tdo 1557/2014, Nejvyšší soud uvádí: „Závěr o úmyslném zavinění pachatele posuzovaného přečinu nelze totiž založit jen na skutečnosti, že určitá osoba byla v postavení statutárního orgánu obchodní společnosti jako zaměstnavatele či jiného plátce a že si neověřila správnost některých údajů a důsledně nekontrolovala práci jiných osob, které byly i vzhledem k jejich odbornosti a zkušenostem odpovědné za konkrétní činnost v obchodní společnosti a na něž člen statutárního orgánu důvodně spoléhal.“

Podobně v usnesení ze dne 26. 10. 2017, sp. zn. 5 Tdo 334/2017 konstatoval, že „bylo pouze přirozené, pokud se obviněný spolehl na doporučení svých podřízených, kteří měli nejen příslušné odborné vzdělání, ale také očividně během svého působení na magistrátu dlouholeté zkušenosti s uzavíráním smluv na IT vybavení a služby včetně jejich dodatků.“

V judikatuře Nejvyššího soudu lze nalézt i další případy, kdy nebylo shledáno úmyslné zavinění obviněného. Typicky v situaci, kdy se spoléhal

na odborné rady advokáta či jiných odborníků. Lze odkázat např. na usnesení ze dne 19. 1. 2011, sp. zn. 5 Tdo 848/2010, nebo usnesení ze dne 16. 7. 2014, sp. zn. 5 Tdo 273/2014. Laik bude například stěží posuzovat věcnou správnost znaleckého posudku. Zpravidla jej ani nebude číst celý. Přechte si jen jeho závěr, kterému věří. Proto si odborníka platí.

Argumentace o spolehnutí se na odborníka (či podřízeného) však neznamená vždy záchranu. Záleží totiž na posouzení konkrétních okolností věci. To lze demonstrovat např. na dvou rozhodnutích Nejvyššího soudu, která na výše zmíněné usnesení sp. zn. 5 Tdo 1557/2014 odkazují.

V prvním z nich (usnesení ze dne 20. 11. 2019, sp. zn. 7 Tdo 1310/2019) Nejvyšší soud zrušil rozhodnutí nižších soudů, jimiž byl obviněný shledán vinným přečinem neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby. Soud na jednu stranu nezpochybnil existenci nedoplatek. I s odkazem na usnesení sp. zn. 5 Tdo 1557/2014 však zdůraznil, že je „nezbytné, aby pachatel znal nebo přinejmenším předpokládal některé okolnosti, jež zakládají jeho povinnost odvést příslušné povinné platby za zaměstnance, a aby byl alespoň srozuměn s nesplněním této povinnosti. V uvedených souvislostech má význam i zjištění, zda a jakým způsobem takovou povinnost fakticky ovlivňovala jiná osoba činná v obchodní společnosti, která je zaměstnavatelem nebo plátcem povinných platb, a zda tak činila bez vědomí statutárního orgánu. Závěr o úmyslném zavinění pachatele posuzovaného přečinu nelze totiž založit jen na skutečnosti, že určitá osoba byla v postavení statutárního orgánu obchodní společnosti jako zaměstnavatele či jiného plátce a že si neověřila správnost některých údajů a důsledně nekontrolovala práci jiných osob, které byly i vzhledem k jejich odbornosti a zkušenostem odpovědné za konkrétní činnost v obchodní společnosti a na něž člen statutárního orgánu důvodně spoléhal.“ Samotné členství ve statutárním orgánu příslušné společnosti není dle usnesení ze dne 25. 3. 2008, sp. zn. 7 Tdo 320/2008, dostatečné k závěru o trestní odpovědnosti, „pokud nebylo zároveň zjištěno, že obviněný nějakým konkrétním projevem své vůle (např. příkazem nebo i jinak) naplnil znaky jednání, jež vedlo k tomu, že obchodní společnost neodvedla tyto platby.“

Číst více na www.pravniprostor.cz

Mgr. Petr Motyčka | advokát, endors advokátní kancelář

Na právním portálu Právní prostor.cz naleznete v nejbližších 14 dnech i tato témata:

Jak na personalizaci cen na e-shopech

Je možné, že Vy nebo Vaše rodina vlastníte cenný pozemek a nevíte o tom

S uznáním dluhu se pojí pevně daná pravidla

Forma smlouvy o převodu podílu v s.r.o. před a po novele ZOK

WWW.PRAVNIPROSTOR.CZ

Staňte se členy portálu Právní Prostor

- ✓ Zasilání noviniek
- ✓ Hodnocení článků
- ✓ Archiv časopisu
- ✓ Diskuze

ZAREGISTROVAT SE

STRUČNĚ

NEJVYŠŠÍ SOUD VS. (NE) VYKONATELNÉ NOTÁŘSKÉ ZÁPISY

V posledních měsících vydal Nejvyšší soud řadu rozhodnutí, která se dotýkala (tu více, tu méně) notářských zápisů se svolením k vykonatelnosti. Přístup soudů k těmto zápisům je dlouhodobě spíše přísný, ba dogmatický, čehož důvodem je patrně zejména ochrana práva povinné osoby (dlužníka) na řádný proces. Tento příspěvek postupně komentuje tři rozhodnutí různých senátů nejvyšší soudní instance, jejichž společným jmenovatelem je vztah k vykonatelným notářským zápisům dle § 71b not. řádu.

[celý článek](#)

KOHO TRESTÁ INSOLVENČNÍ ZÁKON? A TRESTÁ VŮBEC?

Insolvenční řízení má vést k rychlému, hospodárnému a co nejvyššímu uspokojení věřitelů. Zároveň má být vedeno tak, aby žádný z účastníků nebyl nespravedlivě poškozen nebo nedovoleně zvýhodněn. V úpadkových řízeních se relativně často objevují případy, kdy věřitel uplatní přihlášku pohledávky nepodloženou pohledávkou. Motivací je většinou snaha ovládnout při schůzi věřitelů hlasovací práva a zajistit sobě nebo spřízněným osobám postavení ve věřitelském orgánu a rozhodovat o dalším průběhu insolvenčního řízení.

[celý článek](#)

ZÁSADNÍ ZMĚNA V ČESKÉM PRACOVNÍM PRÁVU

Chceme vás informovat o plánované zásadní změně v českém pracovním právu, kterou iniciovalo samo Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR. Jde o dlouho očekávanou novelu zákoníku práce a souvisejících pracovněprávních předpisů. Ačkoli je novela od 13. 9. v meziresortním připomínkovém řízení, po kterém může ještě před předložením do Poslanecké sněmovny ČR doznat změn, považujeme za důležité Vás o ní informovat.

[celý článek](#)

PRACOVNĚPRÁVNÍ DOHODY ZASÍLANÉ MAILEM – KDY JSOU PLATNÉ?

Nedávný rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. dubna 2022 sp. zn. 21 Cdo 2061/2021 poměrně zčeřil „stojaté“ vody uzavírání pracovních smluv distančním způsobem. Soud v tomto rozsudku dospěl co se týká distančního uzavírání pracovních smluv z mého pohledu ke slibnému závěru.

O co v daném případě šlo?

Zaměstnavatel dal zaměstnanci výpověď z pracovního poměru z organizačních důvodů podle § 52 písm. c) zákoníku práce. Jelikož zaměstnanec s výpovědí nesouhlasil a trval na svém dalším zaměstnání, začalo mezi stranami jednání o návrhu dohody o narovnání, jejímž obsahem bylo ukončení pracovního poměru dohodou se sjednanou výší odstupného. Návrh dohody o narovnání pak zaměstnavatel poslal zaměstnanci jako přílohu

emailu opatřený dvěma podpisy statutárního orgánu oprávněného jednat za zaměstnavatele. Právní zástupce zaměstnance potvrdil zaměstnavateli přijetí a souhlas zaměstnance s návrhem dohody o narovnání a návrh podepsaný zaměstnancem poslal zaměstnavateli e-mailem zpět.

Zde by se mohlo zdát, že obě strany vyjádřily svoji vůli k uzavření této dohody. Zaměstnavatel však zaměstnanci ve smlouvě sjednané odstupné nezaslal, a to ani po výzvě k uhrazení. Zaměstnanec byl tak nucen obrátit se na soud s žalobou o zaplacení částky dlužného odstupného.

Zaměstnavatel se bránil, že k žádnému platnému uzavření dohody o narovnání nedošlo, jelikož nebyly naplněny podmínky pro doručování písemností zaměstnavatelem zaměstnanci prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací upravené v § 335 zákoníku práce. Nad to zaměstnavatel namítal, že neuzavírá smlouvy elektronicky, formou e-mailu, ale písemně.

Prvoinstanční i odvolací soud nicméně potvrdily platnost uzavřené dohody o narovnání a věc se dostala před Nejvyšší soud, na který se se svým dovoláním zaměstnavatel obrátil. Dovolání Nejvyšší soud posoudil jako přípustné a mj. konstatoval, že rozhodnutí soudu závisí na posouzení právní otázky, která nebyla dosud v rozhodovací praxi soudu vyřešena – tj. zda může dojít k dohodě zaměstnance a zaměstnavatele, jednajících distančně, v případě, kdy při doručování písemností, obsahujících nabídku dohody a její přijetí, nebyly dodrženy zákonné podmínky pro doručování písemností upravené v ustanoveních § 334 až § 337 zákoníku práce. Nejvyšší soud ve své argumentaci mj. uvádí, že vzhledem k tomu, že zákoník práce postrádá komplexní úpravu právních jednání a neupravuje postup při uzavírání pracovních smluv, na uzavření těchto smluv je nutné použít obecné ustanovení občanského zákoníku.

Číst více na www.pravniprostor.cz

Kristina Malíšková I Of Counsel, bnt attorneys-at-law s.r.o.

JUDIKATURA

UCHOVÁVÁNÍ ELEKTRONICKÉ KOMUNIKACE

Směrnice o soukromí se vztahuje i na záznamy o datových přenosech z držení provozovatelů služeb elektronických komunikací.

Provozovatelé služeb elektronických komunikací nemožou preventivně provádět plošné a nerozlišující uchovávání provozních údajů po dobu jednoho roku ode dne, kdy byly zaznamenány, pro účely boje proti protiprávním jednáním spočívajícím ve zneužívání trhu, mezi něž patří i obchodování zaskvěcených osob.

Vnitrostátní soud kromě toho nemůže časově omezit účinky prohlášení neplatnosti vnitrostátního právního předpisu, který takové uchovávání stanoví.

Ve Francii byla proti VD a SR zahájena trestní řízení pro trestné činy obchodování zaskvěcených osob, podílnictví na obchodování zaskvěcených osob, účastenství, podplácení a praní peněz. Základem těchto řízení byly osobní údaje z telefonických hovorů VD a SR, které vznikly v rámci poskytování služeb elektronických komunikací a vyšetřujícímu soudci je sdělil Úřad pro finanční trhy (ÚFT) poté, co v dané věci provedl vyšetřování.

VD a SR podali proti dvěma rozsudkům cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži) kasační stížnost u Cour de cassation (Kasační soud, Francie), u něhož s odkazem na judikaturu Soudního dvora namítali, že ÚFT vycházel při shromažďování uvedených údajů z vnitrostátních ustanovení, která nejsou v souladu s unijním právem, jelikož počítají s plošným a nerozlišujícím uchováváním údajů o připojení a nikterak neomezují pravomoc vyšetřovatelů ÚFT vyžádat si uchovávané údaje.

Cour de cassation se Soudního dvora v rámci žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v podstatě dotázal, zda lze sladit relevantní ustanovení směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, ve spojení s Listinou základních práv EU, s ustanoveními vyplývajícími ze směrnice o zneužívání trhu a z nařízení o zneužívání trhu, a to v rámci vnitrostátních legislativních opatření, která preventivně stanoví, že provozovatelé služeb elektronických komunikací mají pro účely boje proti protiprávním jednáním spočívajícím ve zneužívání trhu, mezi něž patří i obchodování zaskvěcených osob, povinnost plošného a nerozlišujícího uchovávání provozních údajů po dobu jednoho roku ode dne, kdy byly zaznamenány.

[celý článek](#)

UCHOVÁVÁNÍ ELEKTRONICKÝCH ZÁZNAMŮ O UŽIVATELÍCH

Uchovávání provozních a lokalizačních údajů je dovoleno pouze v případech vážného ohrožení veřejné bezpečnosti.

Soudní dvůr potvrdil, že unijní právo brání plošnému a nerozlišujícímu uchovávání provozních a lokalizačních údajů s výjimkou případů vážného ohrožení veřejné bezpečnosti.

Za účelem boje proti závažné trestné činnosti však mohou členské státy při striktním dodržování zásady proporcionality stanovit zejména cílené nebo urychlené uchovávání takových údajů, jakož i plošné a nerozlišující uchovávání IP adres.

Společnosti SpaceNet a Telekom Deutschland poskytují v Německu veřejně dostupné služby internetového připojení; společnost Telekom Deutschland poskytuje kromě toho telefonní služby. Před německými soudy tyto společnosti napadly povinnost uchovávat od 1. července 2017 telekomunikační provozní a lokalizační údaje svých zákazníků, kterou jim ukládá německý zákon o telekomunikacích (TKG).

TKG ukládá s některými výjimkami poskytovatelům veřejně dostupných služeb elektronických komunikací zejména za účelem stíhání závažných trestných činů nebo odvrácení konkrétního nebezpečí pro národní bezpečnost, plošné a nerozlišující uchovávání zásadních provozních a lokalizačních údajů koncových uživatelů po dobu několika týdnů.

Německý Spolkový správní soud chce vědět, zda unijní právo, jak je vykládáno Soudním dvorem, brání takové vnitrostátní právní úpravě.

Jeho pochybnosti vyplývají zejména ze skutečnosti, že povinnost uchovávat údaje stanovená TKG se týká nižšího počtu údajů a kratší doby uchovávání (4, nebo 10 týdnů), než stanoví vnitrostátní právní předpisy dotčené ve věcech, v nichž byly vydány předchozí rozsudky. Tyto zvláštnosti omezují možnost, že by uchovávání údaje umožnily vyvodit velmi přesné závěry o soukromém životě osob, jejichž údaje byly uchovávány. Navíc TKG zajišťuje účinnou ochranu uchovávaných údajů před riziky zneužití a neoprávněným přístupem.

Tímto rozsudkem potvrzuje Soudní dvůr svou předchozí judikaturu.

[celý článek](#)

ROZHOVOR

HELENA VÁLKOVÁ

V čele mandátového a imunitního výboru Poslanecké sněmovny PČR v současné době stojí prof. JUDr. Helena Válková, CSc., jež je rovněž mj. předsedkyní podvýboru pro justici, poslankyní a jednou z nejpřednějších kapacit v oblasti trestního práva a lidských práv.

Právě především činnosti zmíněného výboru je zasvěcena první část našeho rozhovoru.

Podle současného znění čl. 27 odst. 4 Ústavy, které bude zanedlouho účinné deset let, je trestní stíhání člena parlamentu bez souhlasu příslušné komory vyloučeno pouze po dobu trvání mandátu. Je podle vás recentní úprava indemnity a imunity poslanců a senátorů již vyhovující, nebo praxe ukazuje, že jsou potřeba i další novelizace?

To je zajímavá otázka. Zatím jsem předsedkyní mandátového a imunitního výboru jenom rok, ale byla jsem jeho členkou již v minulosti a řešili jsme řadu citlivých případů. Myslím si, že když se správně aplikuje současná právní úprava – a to jak ústavní pořádek, tak jednací řád Poslanecké sněmovny – tak si s tím vystačíme.

Čili na vaši otázku bych řekla, že není třeba novelizace. Každá taková novelizace vyvolá navíc velké pochybnosti o tom, jestli to není personifikování chování, jestli za tím není nějaký skrytý politický zájem někoho snadněji vydat, nebo naopak ho nevydat vůbec. Takže se musí velmi opatrně posuzovat, aby případná novela nevyvolala ve veřejnosti (i odborné) otázku, zda odpovídá zamýšlenému účelu. Z praktického hlediska to tedy nevidím a ještě vidím jedno nebezpečí, kdybychom přistoupli k novelizaci. Někoho by totiž mohlo napadnout, že porušujeme dlouholeté tradice, které v českém právu jsou. Vy jste říkal deset let, ale ono to navazuje na předchozí právní úpravy, které zase nebyly natolik odlišné. Takže vracet

pokračování na straně 3

ZÁKON O ZVLÁŠTNÍCH DŮVODECH PRO ZASTAVENÍ EXEKUCE

Dnem 1. 9. 2022 své účinnosti nabyl zákon o zvláštních důvodech pro zastavení exekuce a o změně souvisejících zákonů. Ve Sbírce zákonů byl publikován pod č. 214/2022 Sb.

Důvodová zpráva vysvětluje, že nový zákon s účinností od září tohoto roku obnovuje možnost povinných v exekuci splnit podmínky tzv. milostivého léta. Deklarovaným cílem zákonodárce přitom bylo umožnit v co nejkratší době povinným učinit kroky k zastavení exekucí vedených ve prospěch veřejnoprávních oprávněných a přispět tak ke snížení počtu exekucí. Má v podstatě jít o prodloužení právní úpravy tzv. milostivého léta, když změny jsou spíše jen parametrické povahy, případně jde o vyjasnění některých pojmů, jejichž interpretace v praxi přinesla určité obtíže.

Jde přitom do jisté míry také o reakci zákonodárce na aktuální celospolečensky neutěšenou situaci, když bylo předpokládáno, že v důsledku současné energetické krize i zvyšující se inflace někteří povinní, kteří by jinak využili tzv. milostivé léto účinné od 28. 10. 2021, tak nemohli učinit, protože peněžní prostředky, se kterými mohli volně disponovat, použili na úhradu zvýšených cen za energie a další položky, u nichž došlo ke zvyšování cen.

 [Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

 [celý článek](#)

NOVELA ZÁKONA O PROVÁDĚNÍ MEZINÁRODNÍCH SANKCÍ

Dnem 1. 9. 2022 své účinnosti nabyl zákon, kterým se mění zákon č. 69/2006 Sb., o provádění mezinárodních sankcí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Ve Sbírce zákonů byl publikován pod č. 240/2022 Sb.

Důvodová zpráva přibližuje, že tato rozsáhlá novela o desítkách změnových bodů především reaguje na aktuální situaci při provádění mezinárodních sankcí vyplývajících zejména z přímo použitelných předpisů Evropské unie. Vysvětluje, že novelizovaný zákon, byť byl v dosavadní podobě relativně krátký, mohl míst na adresáty právních norem, jež obsahuje, působit matoucím způsobem, neboť směřoval ustanovení, které mají obecnou platnost, s ustanoveními, jež se týkají ryze mezinárodních sankcí, které nenavazují na přímo použitelné předpisy Evropské unie. Pro zvýšení přehlednosti tedy novela vybrané části nově člení na hlavy, zjednodušuje vnitřní odkazy v rámci jednotlivých ustanovení zákona a celkově systematiku zákona modifikuje.

 [Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

 [celý článek](#)

NOVELA ZÁKONA O SVOBODNÉM PŘÍSTUPU K INFORMACÍM

Dnem 1. 9. 2022 (ovšem s výjimkou řady ze svých ustanovení) své účinnosti nabyl zákon, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů. Ve Sbírce zákonů byl publikován pod č. 241/2022 Sb.

Důvodová zpráva ozřejmuje, že byl připraven za účelem řádného provedení transpozice evropské směrnice 2019/1024 o otevřených datech a opakovaném použití informací veřejného sektoru do českého vnitrostátního právního řádu.

 [Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

 [celý článek](#)

ČLÁNKY

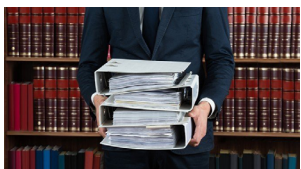
VRÁCENÍ POPLATKU ZA PŘEDČASNÉ SPLACENÍ ÚVĚRU

Sjednali jste si úvěr před 1. 12. 2016, požádali jste o předčasné splacení a banka vám vyúčtovala vysoký poplatek? Můžete mít právo na jeho vrácení. Úvěrovaný má podle § 2399 odst. 2 občanského zákoníku právo úvěr splatit před sjednanou dobou, a to i bez souhlasu úvěrujícího. Úroky úvěrujícímu náleží pouze za dobu od poskytnutí do vrácení peněžních prostředků.

 [číst více na www.pravniprostor.cz](#)

NAHLÍŽENÍ DO SPIŠU DLE TRESTNÍHO ŘÁDU: ZÁKONNÉ PRÁVO, NEBO DOBRÝ SKUTEK POLICEJNÍHO ORGÁNU?

Pro stanovení výšky nových budov v území obecně platí ustanovení stavebního zákona a vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území. V Praze je ale potřeba řídit se i dalšími předpisy. Pro stanovení výšky nových budov v území obecně platí ustanovení zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu a ustanovení vyhlášky č. 501/2006 Sb. o obecných požadavcích na využívání území.

 [číst více na www.pravniprostor.cz](#)

ZMĚNA BYDLIŠTĚ DÍTĚTE, ČÁST II.: PROTIPRÁVNÍ ZMĚNA BYDLIŠTĚ DÍTĚTE

Jak postupovat v situaci, kdy jeden z rodičů nerespektuje zásadu shody obou rodičů a protiprávně změnil bydliště dítěte bez souhlasu druhého rodiče či potřebného rozhodnutí soudu? V minulém článku jsem vysvětlila, proč je ke změně bydliště dítěte vždy nutný souhlas obou rodičů (bez ohledu na typ péče) a jak správně postupovat, pokud jeden z rodičů se změnou nesouhlasí.

 [číst více na www.pravniprostor.cz](#)

ROZHOVOR

... se k tomu, co bylo před deseti lety, určitě ne, ale být ještě progresivnější a každého stíhat za všechno, to bych velmi nedoporučovala. Politik musí být trochu chráněn. Stejně není chráněn před mediálními kampaněmi apod., ale měl by být chráněn alespoň potud, že když se nedopustí závažného trestného činu, tak Poslanecká sněmovna by měla vždycky zvážit, zda ho bude vydávat, nebo nebude. Když to bude třeba nějaká opravdu drobná věc, tak jsem pro to, aby se využilo možnosti nevydat, pokud si to poslanec bude přát, protože jsem zažila už i případy, kdy jsme vydali a myslím si, že to nebylo na místě.

Mandátovému a imunitnímu výboru náleží podle § 13 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny vedení disciplinárního řízení. Jak často k takovémuto disciplinárnímu řízení dochází?

To je jednoduché, protože k projednání možnosti zahájit disciplinární řízení dochází vždy, když někdo z poslanců označí druhého poslance za původce jednání, které už je za hranici toho, co je v Poslanecké sněmovně podle jednacího řádu přípustné.

Možná, že si vzpomínáte na případ pana poslance Volného z minulého volebního období. Tam on byl na jedné straně objektem našeho projednání, jestli opravdu už nepřekročil hranice, když tam začal strkat do kolegů. On ale současně vznesl protipožadavek, když uplatnil námitku, že se mu omezil jeho mandát potud, že nemohl svobodně hovořit. Tím se potom mandátový a imunitní výbor zabývá. Je těžké to zobecnovat – vždycky je lepší konkrétní příklad. Třeba u pana poslance Volného jsme štáhlí před otázkou, do jaké míry posoudit a vyvážit ty dva zájmy. Protože je jednání výboru neveřejné, nebudu vám konkrétně citovat ten výsledek a jeho zdůvodnění, nicméně v obecné rovině si myslím, že jsme tenkrát rozhodli dobře. Pan poslanec Volný se potom obrátil ještě na soud, který byl neúspěšný, poněvadž, pokud vím, zamítl jeho žaloby.

[celý rozhovor](#)

Kristián Fischer | paralegal ve ZVOLSKÝ ADVOKÁTI s.r.o.
JUDr. Ondřej Drachovský | spolupracující redaktor

§ CODEXIS®

KOMPLEXNÍ SYSTÉM, NAVRŽENÝ PRO EFEKTIVNÍ PRÁCI S INFORMACEMI ZE VŠECH OBLASTÍ PRÁVA

VÍCE INFORMACÍ

§ MONITOR VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

EFEKTIVNĚJŠÍ PRÁCE S PRÁVNÍMI PŘEDPISY, KOMENTÁŘI A DALŠÍMI DOKUMENTY V OBLASTI VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK

Více informací

